

Nieuwsbrief maart 2012

Nieuws uit Nederland

Hof 's-Hertogenbosch 29 december 2011: Inhoudingsplicht voor BVBA waarvan DGA in België woont en in Nederland werkzaamheden verricht

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat een BVBA inhoudingsplichtig is voor haar in België wonende DGA die in Nederland werkzaamheden verricht. Dit is niet anders doordat de beloning van de DGA in België is onderworpen aan de heffing van gemeentelijke opcentiemen.

De BVBA verricht activiteiten in België en Nederland. Zij wordt vertegenwoordigd door haar in België wonende DGA. In zijn Nederlandse aangifte IB 2007 opteert de man niet voor een behandeling als binnenlands belastingplichtige. De Belgische autoriteiten betrekken het door hem genoten loon in de heffing van de personenbelasting; ze verlenen geen voorkoming van dubbele belasting. De vraag is of de Belgische BVBA in Nederland inhoudingsplichtig is voor de aan de DGA toegekende beloning.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat de BVBA inhoudingsplichtig is, omdat de DGA voor de in België gevestigde werkgever (BVBA) arbeid verricht in Nederland en zij hem daarvoor een beloning heeft toegekend, die is onderworpen aan Nederlandse inkomstenbelasting. Verder heeft de BVBA niet gesteld dat zij de loonadministratie niet in Nederland houdt en heeft zij zich voor de DGA als inhoudingsplichtige bij de Nederlandse Belastingdienst gemeld. Het loon van de DGA is volgens de verdragsbepalingen, niet onderworpen aan de in België geheven personenbelasting. Dit is niet anders nu de Belgische Belastingdienst stelt dat terecht personenbelasting is geheven. De beloning van de DGA is in België wel onderworpen aan de heffing van gemeentelijke opcentiemen, maar die kwalificeren niet als een belasting die door of vanwege een andere Mogendheid wordt geheven.

Hof 's-Hertogenbosch 16 december 2011: Geen belastingvermindering voor gemeentelijke opcentiemen

Belanghebbende heeft de Nederlandse nationaliteit en woont sinds 2003 in België. Hij drijft in Nederland een onderneming, welke hij in heeft ingebracht in een B.V. Voor zijn werkzaamheden voor de B.V. heeft hij in 2007 loon ontvangen. De werkzaamheden verricht hij deels in België en deels in Nederland. In zijn aangifte heeft hij geopteerd voor de behandeling als binnenlands belastingplichtige. Over het loon heeft belanghebbende in België personenbelasting betaald in de vorm van de zogenoemde gemeentelijke opcentiemen.

In geschil is of het genoten loon tot het Nederlands inkomen behoort. Het hof dient te onderzoeken (1) waar belanghebbende zijn dienstbetrekking vervulde en (2) of het door hem genoten loon feitelijk was onderworpen aan een belasting naar het inkomen die door België, wordt geheven. Het hof komt tot het oordeel dat de opcentiemen door en vanwege de Belgische gemeenten worden geheven. Belgische gemeenten zijn geen mogendheid. Vraag 2 moet dus ontkennend worden beantwoord en vraag 1 behoeft dan geen beantwoording meer. Het gelijk is aan de inspecteur.

Hoge Raad 2 maart 2012: Bij buitenlandse belastingplicht geen aftrek van betaalde alimentatie

Een man met de Nederlandse nationaliteit woont op Cyprus. In 2007 ontvangt hij een pensioen uit Nederland van € 38.201. In zijn IB-aangifte kiest hij niet voor toepassing van de regels voor fictieve binnenlands belastingplichtig. Hij is van mening dat hij de betaalde alimentatie voor zijn vrouw en kinderen in aftrek mag brengen. De inspecteur is het daar echter niet mee eens.

Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat de man de voor zijn vrouw en kinderen betaalde alimentatie niet in aftrek mag brengen. Volgens het hof geniet hij namelijk niet nagenoeg

zijn volledige positieve inkomen in Nederland, zodat hij geen aanspraak kan maken op inwonerbehandeling in Nederland. Het hof verwijst daarbij naar de jurisprudentie van het Hof van Justitie. De Hoge Raad is het met het oordeel van het Hof eens.

***Rechtbank Haarlem 8 februari 2012:
Ontslagvergoeding in Nederland belast, ondanks niet
wonen in Nederland***

Een man is in 2004 voor zijn werk verhuisd naar Nederland en in dienst getreden bij een Nederlandse werkgever. Voor de belastingheffing in Nederland opteert hij voor de partiële binnenlandse belastingplicht. In 2007 wordt de dienstbetrekking verbroken, waarbij in onderling overleg een ontslagvergoeding wordt overeengekomen. Hij ontvangt deze vergoeding in 2007, als hij niet langer in Nederland woont. De vraag is waar de vergoeding belast is.

Onder verwijzing naar arresten van de Hoge Raad uit 2004 oordeelt Rechtbank Haarlem dat de ontslagvergoeding in Nederland belast is. Er is sprake van loon uit vroegere dienstbetrekking, ondanks dat de vergoeding volgens de man alleen maar uitbetaald wordt als hij gedurende twee jaar na beëindiging van de dienstbetrekking, bepaalde aan de werkgever gerelateerde werkzaamheden nalaat. Ofwel, betrekking hebbend op een periode dat hij niet langer in Nederland woont. Het is volgens de Rechtbank daarbij niet van belang dat de man niet meer in Nederland woonde en niet binnenlands belastingplichtig is.

***Hof Leeuwarden 21 februari 2012: Belanghebbende
dient zelf adreswijziging door te geven***

In december 2006 verhuist een man van Nederland naar Duitsland. Op enig moment daarna verhuist hij binnen Duitsland door naar een ander adres. De Nederlandse belastingdienst heeft naar het eerste adres in Duitsland zijn aangifte inkomstenbelasting 2005 gestuurd, evenals later de aanmaning tot het doen van aangifte. Omdat de man niet reageert, legt de belastingdienst in februari 2008 een ambtshalve aanslag op, wederom verstuurd naar het eerste adres in Duitsland.

In mei 2008 wordt de man door een deurwaarder aangetroffen op een parkeerplaats in Nederland. De deurwaarder legt daarbij beslag op zijn auto. In september 2008 stuurt de belastingdienst de aanslag inkomstenbelasting

2005 opnieuw op, nu naar het adres dat de man heeft opgegeven bij de parkeerplaats. In november 2008 stuurt de man een bezwaarschrift. De vraag is of dit bezwaarschrift tijdig is en daarmee ontvankelijk.

Volgens Gerechtshof Leeuwarden is dit niet het geval. De man heeft de te late indiening aan zichzelf te wijten, omdat hij zijn nieuwe (tweede) adres in Duitsland zelf niet heeft doorgegeven aan de belastingdienst. Dit ondanks dat hij een kopie laat zien van een brief, waarmee hij dat wel gedaan zou hebben. Ten overvloede overweegt het Hof nog dat de man, toen in september 2008 de aanslag naar het nieuwe adres is gestuurd, hij ook niet zo snel mogelijk gereageerd heeft.

***Advocaat-Generaal 5 december 2011: 30% regeling is
toepasbaar in de inkomstenbelasting***

Belanghebbende, Fransman, heeft tot eind 2003 in dienstbetrekking gewerkt bij een Nederlandse werkgever. Eind december 2003 is hij naar Frankrijk verhuisd.

Advocaat-Generaal Van Ballegooijen gaat in op de vraag of de 30%-regeling kan worden toegepast in de inkomstenbelasting, wanneer dit niet is gebeurd in de loonbelasting. Hij stelt eerst vast dat de Fransman loon uit tegenwoordige dienstbetrekking heeft ontvangen. Vervolgens gaat de A-G in op het karakter van de loonbelasting als voorheffing op de inkomstenbelasting, met een verwijzing naar het loonbegrip van de loonbelasting. De 30%-regeling is daarmee toepasbaar in de inkomstenbelasting. Belanghebbende heeft dus voor alle in 2004 genoten uitkeringen recht op toepassing van de 30%-regeling.

***Hoge Raad 9 maart 2012: Overeengekomen rente in
beginsel niet beslissend voor zakelijkheid lening***

De Hoge Raad heeft onlangs arrest gewezen over de vraag of een door een DGA aan zijn B.V. verstrekte lening zakelijk was. De man had aan zijn B.V. in totaal drie leningen verstrekt tegen coulante condities met betrekking tot de gehanteerde rentepercentages, eventuele aflossing en op verzoek te verstrekken zekerheden. In 2002 had de man de leningen volledig afgeschreven. De inspecteur accepteerde de afschrijving niet, omdat de leningen niet zakelijk zouden zijn. Hof Amsterdam was het daarmee eens. De motivering daarbij was dat de man bij het aangaan van de leningen risico's had gelopen die een onafhankelijke derde niet zou

hebben gelopen, waaronder het overeenkomen van een te lage (onzakelijke) rente. De Hoge Raad is het hier niet mee eens.

Onder verwijzing naar zijn arrest van 25 november 2011 stelde de Hoge Raad voorop dat voor de beoordeling of een verstrekte lening onzakelijk is, de tussen partijen overeengekomen rente niet van belang is. Als partijen geen zakelijke rente hebben afgesproken, wordt dit voor de fiscale winstberekening gecorrigeerd door uit te gaan van een rentepercentage dat onder de gegeven omstandigheden wel zakelijk is. Alleen in het geval dat geen rente kan worden bepaald, omdat geen onafhankelijke derde bereid zou zijn om onder dezelfde omstandigheden en voorwaarden eenzelfde lening te verstrekken, heeft de DGA in zijn hoedanigheid van aandeelhouder een debiteurenrisico aanvaard, met de bedoeling het belang van de B.V. te dienen. Dit uitgangspunt geldt ook voor geldleningen die bij de geldverstrekker onder de terbeschikkingstellingsregeling vallen.

Hoge Raad 9 maart 2012: Fiscale duidelijkheid over borgstelling door DGA

In de praktijk hebben veel DGA's zich in privé borg gesteld jegens de bank voor de schulden van hun B.V. Helaas komt het steeds vaker voor dat de bank ook daadwerkelijk de DGA als borg moet aanspreken en de DGA moet betalen. De DGA kan dan proberen alsnog zijn geld op te halen bij zijn B.V., uit hoofde van een zogenaamde regresvordering. In veel gevallen zal blijken dat de B.V. niet meer in staat is om deze vordering te voldoen en lijdt de DGA een verlies. Al enige jaren is er onduidelijkheid over de vraag wanneer de DGA in zijn aangifte inkomstenbelasting rekening mag houden met dit verlies: verlies uit terbeschikkingstelling (tbs) in box 1.

De belastingdienst stelde zich op het standpunt dat een eventueel verlies pas in aanmerking kan worden genomen op het moment dat daadwerkelijk aan de bank betaald wordt. Een andere zienswijze is dat al in een eerder stadium het verlies in aanmerking kan worden genomen, namelijk op het moment dat de DGA zich borg stelt.

De Hoge Raad heeft nu beslist dat al op het moment dat de borgstellingsovereenkomst met de bank wordt gesloten het tbs-regime van toepassing is. Door deze uitspraak kan de DGA onder omstandigheden al in een eerder stadium rekening houden met het verlies, namelijk door een voorziening te vormen.

Nationale ombudsman 15 maart 2012: Belastingdienst geeft pensionado's zorgverzekeringswetbijdragen terug

De Belastingdienst heeft voor het eerst automatisch de Zvw-bijdrage terugbetaald aan Nederlanders in het buitenland. Er is in december 2011 € 983.254 uitbetaald aan 3.961 personen over het bijdragejaar 2010. De Nationale ombudsman had de minister van Financiën hier om gevraagd in juni 2011.

De automatische teruggaaf over het bijdragejaar 2011 zal in de tweede helft van 2012 plaatsvinden. En ook over latere jaren zal de Belastingdienst dit herhalen. Automatische teruggaaf over de jaren 2006 tot en met 2009 heeft het ministerie van Financiën afgewezen. Wel is toegezegd dat het CVZ in de periode december 2011 tot en met december 2012 13.384 personen zal aanschrijven en informeren over hun mogelijk recht op teruggaaf Zvw-bijdrage over die jaren. Bij die brief zit een formulier waarmee men de teruggaaf over één of meerdere jaren kan aanvragen. Eerder werd al bekend dat de Belastingdienst in de jaren 2006 tot en met 2009 ten onrechte een bedrag van € 6.075.000 bijdragen Zorgverzekeringswet (Zvw) had ontvangen. De Nationale ombudsman zal begin 2013 aan het ministerie vragen om over de respons op deze mailing te rapporteren.

Nieuws uit België

Lancering website voor grensarbeiders in België en Nederland

Vrijdag 16 maart 2012 heeft de secretaris-generaal van de Benelux, Jan van Laarhoven, de website startpunt grensarbeid geïntroduceerd (<http://startpuntgrensarbeid.benelux.int/nl>). Dit was onderdeel van het symposium Kansen voor grensarbeid te Gent. De website wijst grensarbeiders in België en Nederland de weg naar informatie over sociale zekerheden, arbeidsrechten en belastingen.

De nieuwe website is een digitaal startpunt waar (aankomende) grensarbeiders terecht kunnen voor een overzicht van informatie over het werken over de grens.

Werken in het ene land en wonen in het andere kan gevolgen hebben voor de sociale en fiscale positie van werknemers. Gevolgen waar grensarbeiders zich niet altijd bewust van zijn of die vragen oproepen over hun persoonlijke situatie.

Het startpunt is het resultaat van een nauwe samenwerking tussen overheidsorganisaties, zoals de Belgische Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en het Nederlandse ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De lancering van de website is een van de concrete activiteiten waarmee de Benelux haar taak als bevorderaar van grensoverschrijdende samenwerking invult. Ze ondersteunt daarmee de ruim 80.000 grensarbeiders in de Benelux regio.

Dubbele heffing op dividenden naar België

Al eerder heb ik aandacht besteed aan de situatie van dubbele heffing over dividenden, uitgekeerd aan Belgische particulieren. Voor Nederbelgen speelt dit ook regelmatig: over een uit Nederland afkomstig dividend wordt dan eerst Nederlandse dividendbelasting (15%) ingehouden, waarna u over het restant nog eens 25% in België betaalt. Ofwel, België accepteert alleen kostenafrek van de Nederlandse heffing, maar geeft geen volledige verrekening.

Het Europese Hof van Justitie heeft eerder aangegeven dat er weliswaar sprake is van een ongewenste dubbele heffing, maar dat Lidstaten dit in beginsel onderling moeten oplossen. Tot op heden is dat echter niet gebeurd. Het onderwerp is echter opnieuw op de agenda geplaatst door een nieuwe zaak bij het Europese Hof van Justitie. Het gaat daarbij om een dividenuitkering vanuit Frankrijk aan een inwoner van België, waarbij ook economische dubbele heffing plaatsvindt, met alleen een kostenafrek in België. De Belgische rechter heeft nu prejudiciële vragen gesteld aan het Europese Hof. Met name is het de vraag of België of de juiste wijze maatregelen neemt om dubbele heffing te vermijden.

